

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

V. Philostratus, aliique Pythagoricae Philosophiae addicti, mendaces & creduli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

fatis acnte & solerter, imo vero infcite & inepte ad ludificandos homines, confar-

cinandasque fabulas valde esse abufum. V. Mihi vero rem introsipienti, Pythagoricæ Philosophiæ penitus videtur addi-

ctus fuisse Philostratus. E qua disciplina quicumque prodierunt, quod jam supra monui, in *Συμπλοκαίς* & *Ἐπιδοκασίας* fuerunt pronissimi, nihil non & fingere promti & credere. Testis aureum Pythagoræ femur, testis Abaridis sagitta, & quæcunque de Epimenide, Empedocle, aliisque ex Italica schola profectis memorantur. Vel primum legatur Philostrati caput, ex quo, velut ex ungue leonem, hominis propensum in Pythagoræ deliramenta animum & superstitionis credulitatem deprehendas. Pythagora se se assimilat Alexander ille Pseudomantis Luciani. Eunapius quoque Pythagoricis opinionibus instructus, inanes passim fabulas colligit, easque Lectoribus haudquaquam persuadet ipse; persuasum duntaxat esse se declarat. Vitio hoc laborasse eruditos harum partium gregales caussatur Iamblichus, commemoratisque aliquot eorum figmentis, subiungit: *πάντα γὰρ ἡσέβουσι τῶν Θεῶν, πολλαὶ δὲ ἐπιδοκασίαι πᾶσι τῶν φιλοσόφων ἐν τῷ δόξαναι μὲν ἀπομνημονεύουσιν. Omnibus enim huiusmodi rebus adhibent fidem: multas etiam ex consimilibus rebus, quæ fabulose videntur, narrare ipsi quoque aggrediuntur.* Et deinde: *ὡς περὶ τὰ τὰ θεῶν, οὐκ ἄνθρωπος ἐπιδοκασίαι, ἀλλὰ τοὺς ἀπιστοῦντες: οὐ γὰρ ἔστι τὰ μὲν δυνάμει τῶν θεῶν, τὰ δὲ ἀδυνάμει, ἀπὸρροῦντος τοῦ σοφιστοῦ, ἀλλὰ πάντα δυνάμει. Ad hæc omnia, non se quidem, verum qui se incredulos præstiterint, solidas esse veniunt: nec enim quadam esse in Deorum potestate, quedam vero secus, ut opinantur qui incumbunt sapientiæ studiis, sed omnia à Diis fieri posse.*

Philostratus aliqua Pythagorica, Philosophia additi, mendaces & creduli.

Iambli. Vit. Pyth. cap. 28.

VI. Interim, si quis ex me percontetur quid de Apollonio censeam, vaferrimum eum, facerrimumque fuisse Magum respondebo. Vulgo receptam hanc fuisse suæ ætate opinionem ipse fatetur Philostratus initio operis, eamque præcipue evellendam sibi proposuit. Hoc ipsi crimen impiegit Euphrates Tyrius, Philosophus, vel Apollonii ipsius testimonio, sapientissimus. Eandem ob causam Eleusini ipsum sacris arcuit Hierophanta, & ab antro Trophonii Sacerdotes excluderunt. Pro Mago à Domitiano captus, & in carcerem detrusus est. Magis ipse Babylonii, noxiæ & occultæ Magiæ studiosis, sapientiæ laudem tribuit. Brachmanes, quos præstigiatores agnoscit Philostratus, Deos ac magistros suos, sapientes ac beatos Apollonius nuncupat. Lucianus Alexandri Aboniticæ sutelas & dolos elegantissime narrans, eum ait applicuisse se præstigiatori cuidam Tyaneo, *ἦν ἀπολλωνίῳ τῶν τυανῶν οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὸ πᾶσαν ἀντὶ τῆς γαργολίας ἰδύσθαι. Uni ex iis quibus magna intercesserat cum Apollonio Tyaneo familiaris; quique ejus tragediam novebant.* Quibus verbis satis indicat vir solertissimus suam de Apollonio sententiam. Mæragenes ipse, qui vitam Apollonii literis commendavit, non dubitat eum appellare Magum, atque etiam veneficum à Philosophis habitum fuisse testimonio suo confirmat, auctore Origene in libris contra Celsum. Atque Mærageni, ob hanc, opinor, ipsius confessionem fidem detrahi Philostratus iussit. Xiphilinus ex Dione tradit Caracallam Magis & præstigiatoribus adeo delectari solitum, ut Apollonium honoribus & monumento etiam, qualia consecrantur Heroibus, coluerit. Magi denique nomine vulgo esse affectum testatur Hieronymus. Frustra vero in purgando Apollonio & Magiæ nota ab eo eluenda se torquet Philostratus: nec quicquam in causam ipsius prodest, quod affert, futura Apollonium non prænovisse, vel idola scitendo, vel inhumanis quibusdam sacrificiis, vel incantamentis, aut unctioibus; sed ex signis quæ ipsi à Dns portenderentur, & ex rerum serie, quam fata ipsa contexuissent: nam nec signa illa expressit Philostratus, nec ex rerum contextu ea prænovisci potuerunt ab Apollonio, quæ prænovisse ipsum scribit. Noxia præterea & magica carmina secreto pronuntiari possunt, etiam infans qui proxime adstant. Deinde sexcenta sunt alia arcana divinationis genera, à viris doctis accurate distincta & notata, quibus uti Apollonius potuit. Quod autem alio loco queritur Philostratus, propterea in Magiæ suspicionem venisse Apollonium, quod Babylonios Magos, Brachmanas, & Gymnosophistas adierit, frustra est; graviores enim longæ extant causæ, propter quas Magiæ reus peragitur. Quanquam ob hæc ipsa, si minus convictum, at huius certæ impietatis suspectum habere possumus: nam ex veteri barbarorum horumque Philosophorum Magia multum deflexerat recentior illa, & à præclaris naturæ studiis ad damnosas & nefarias artes sese demiserat, quod tota Philostrati narratio patet. Quis vero eum putet, qui cum Magis conversatus, eorum præceptis institutus, eos demiratus, miracisque laudibus extollere solitus sit, ipsum vetitæ huius Magiæ expertem mansisse; præsertim qui ea edere opera consuevisset, in quibus edendis præcipuum artis suæ fructum Magi collocant?

Apollonius Magus facerrimus. Philostr. libr. 1. cap. 1. & 2.

Philostr. libr. 4. cap. 6. & libr. 8. cap. 8. Philostr. libr. 7. cap. 14. Philostr. libr. 1. cap. 18. Lucian. Pseud.

Origen. contra Cels. libr. 6. Philostr. libr. 1. cap. 1. Xiphil. in Caracall. Hieron. Epist. ad Paulin. Philostr. libr. 5. cap. 4.

Philostr. libr. 1. cap. 1.

ac mi- ns, non te fingit, esse deia- repona- seroclem- illus acu- contige, & fabula culam ad illerentem ipse libi- m, & aia- res intell- vel hepate ndis Para- ucalum in- um credit inferre ad- sie occurr non emet- are solent, bus operis ulam vov- a, vel oco- i virgile fr- Hinc me- n contino- us ad con- i deficiat, s, ac dicit- pervigilant- manz per- crum imm- oco perit, illo Philo- mas i me- gas, neque is ad Græ- pios hæret- lieque per- e adherent i esse ipi- onitans est- rfas Philo- thiopia ut- orum fue- atos homi- instimant- Christum Jesu gesta- ero Apol- fuisse ero- tem & im- vero, alto- tumen, & indodius- ina & ut- s ipsa fati- ciloquen- am tamen- latis